Lietas arhīva Nr. 1A-0502-19/42
ECLI:LV:RVPT:2019:1129.1A30050219.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019. gada 29. novembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas
tiesnese Baiba Ozoliņa
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/" sūdzībā par Valsts ieņēmumu dienesta 2019. gada 19. jūnija lēmumu Nr. 30.7-22.11/2921.

Aprakstošā daļa

[1] 2019. gada 2. aprīlī Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu kontroles pārvaldes (turpmāk – NKP) Tirdzniecības un akcīzes kontroles daļas Pirmās nodaļas galvenā nodokļu inspektore Valsts amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. 037004 par to, ka Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/" (turpmāk – SIA "/Nosaukums A/"), saņemot aizdevumus no uzņēmuma valdes locekļa /pers. B/, ir pārkāpusi skaidras naudas lietošanas ierobežojumus. Konstatēts, ka pārkāpta likuma "Par nodokļiem un nodevām" 30. panta pirmā daļa un tādējādi SIA "/Nosaukums A/" ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kurš paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 159.^{7} panta trešajā daļā.

[2] Ar VID NKP Juridiskās daļas Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītāja p.i. Vinetas Paegles 2019. gada 13. maija lēmumu Nr. NK037004 (turpmāk – amatpersonas lēmums) SIA "/Nosaukums A/" par administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība Latvijas APK 159.^{7} panta trešajā daļā, piemērots naudas sods 1255,81 EUR.

[3] Nepiekrītot lēmumam, SIA "/Nosaukums A/" (turpmāk – sūdzības iesniedzēja) 2019. gada 24. maijā iesniedza sūdzību Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram (turpmāk – Iestāde), norādot, ka uzskata to par nepamatotu un atceļamu.

[4] Ar VID ģenerāldirektores i. Jaunzemes 2019. gada 19. jūnija lēmumu Nr. 30.7-22.11/2921 (turpmāk – lēmums) amatpersonas lēmums atstāts negrozīts, bet sūdzība noraidīta.

Lēmumā konstatēts, ka VID NKP amatpersonas, veicot kontroles pasākumus, konstatēja, ka starp sūdzības iesniedzēju un tās valdes locekli /pers. B/ veikts darījums skaidrā naudā, kura summa pārsniedz 7200 EUR.

[4.1] Lēmumā norādīts, ka no kontroles pasākuma laikā iegūtās informācijas izriet, ka no sabiedrības grāmatvedības uzskaites dokumentiem – sūdzības iesniedzējas valdes locekļa avansa norēķinu atskaitēm un grāmatvedības reģistra konta 2380 (Norēķini par prasībām pret personālu, /pers. B/) apgrozījuma pārskatam par 2018. gadu konstatēts, ka uz 2018. gada 1. janvāri avansa norēķinam izsniegtās naudas atlikums - 0,00 EUR. 2018. gadā, veicot norēķinus, izlietoti kopā 9844,43 EUR (t.sk. skaidrā naudā 7070,78 EUR un bezskaidrā naudā - 2773,69 EUR). Minētajā laika periodā sūdzības iesniedzējas grāmatvedības reģistrā ar ierakstu Nr. AV.185001 iegrāmatota /pers. B/ 2018. gada 19. aprīlī atmaksātā naudas summa 57 EUR, atlikusī naudas summa 9787,43 EUR, kas ar ierakstu Nr. 2018.180447 tika pārgrāmatota uz grāmatvedības kontu 5550 (Norēķini par parādiem personālam, /pers. B/), jo /pers. B/ norēķinus veica, izmantojot personīgos naudas līdzekļus, līdz ar to uz 2019. gada 1. janvāri avansa norēķinam izsniegtās naudas atlikums ir 0,00 EUR.

Atbilstoši /pers. B/ avansa norēķinu atskaitēm un sūdzības iesniedzējas grāmatvedības reģistra konta 2380 (Norēķini par prasībām pret personālu, /pers. B/) apgrozījuma pārskata par 2019. gada janvāri - februāri, konstatēts, ka /pers. B/, veicot norēķinus ar savu personīgo naudu, sabiedrības saimnieciskās darbības nodrošināšanai izlietojis 1639,65 EUR, t.sk. skaidrā naudā 1301,28 EUR, tādējādi pārbaudē secināts, ka /pers. B/, veicot norēķinus izmantojot savus personīgos naudas līdzekļus, aizdeva tos sūdzības iesniedzējai.

[4.2] Tematiskās pārbaudes laikā uzrādīti starp sūdzības iesniedzēju un /pers. B/ noslēgtie aizdevumu līgumi, kuru nosacījumi neparedz procentu maksājumus, kā arī tajos nav norādīts naudas aizdevuma mērķis, proti: 2018. gada 27. jūnijā starp sūdzības iesniedzēju (aizņēmējs) un /pers. B/ (aizdevējs) noslēgts aizdevuma līgums Nr. 27/06/2018-OA par summu 22 500 EUR, termiņā līdz 2023. gada 28. jūnijam; 2018. gada 20. novembrī starp /pers. B/ (Aizdevējs) un sūdzības iesniedzēju (Aizņēmēja) noslēgts aizdevuma līgums Nr. 20/11/2018-OA par summu 21 770 EUR, termiņā līdz 2023. gada 20. novembrim; 2018. gada 30. decembrī starp /pers. B/ (Aizdevējs) un sūdzības iesniedzēju (Aizņēmēja) noslēgts aizdevuma līgums Nr. 30/12/2018-OA par summu 8800 EUR, termiņā līdz 2023. gada 30. decembrim; 2019. gada 4. janvārī starp /pers. B/ (Aizdevējs) un sabiedrību sūdzības iesniedzēju Aizņēmēja) noslēgts aizdevuma līgums Nr. 04/01/2019-OA, par summu 15 700 EUR, termiņā līdz 2024. gada 3. janvārim.

[4.3] Ņemot vērā minēto, iestāde atzinusi, ka sūdzības iesniedzēja nav ievērojusi skaidrās naudas lietošanas ierobežojumus, jo saņēmusi no /pers. B/ saimnieciskās darbības nodrošināšanai aizdevumu skaidrā naudā 8372,06 EUR.

[4.4] Iestāde norāda, ka no administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētā pārkāpuma būtības izriet, ka saskaņā ar pārbaudē uzrādītajiem sūdzības iesniedzējas avansu norēķinu pārskatiem 2018. gadā un 2019. gada janvārī - februārī sūdzības iesniedzējas valdes loceklis /pers. B/ kā avansu norēķinu persona sabiedrības saimnieciskās darbības nodrošināšanai, izlietojis privātos skaidrās naudas līdzekļus par kopējo summu 8372,06 EUR, kas komercsabiedrības grāmatvedības dokumentos atspoguļotas kontā 2380 (Norēķini par prasībām pret personālu) un pārgrāmatotas uz kontu 5550 (Norēķini par parādiem personālam, /pers. B/).

Atsaucoties uz Civillikuma 1403. un 1511. pantu, likuma "Par nodokļiem un nodevām" 1. panta 11. punktu, iestāde norāda, ka aizdevuma līgumu noslēgšanas rezultātā rodas pienākums atdot īpašumā nodotu aizvietojamu lietu, konkrētajā gadījumā – naudas līdzekļus. Ar aizdevuma saņemšanu tiek nodibinātas šīs tiesiskās attiecības. Ar aizdevuma atmaksu tās izbeidzas.

Skaidrā naudā veikta darījuma operācija ir viena darījuma ietvaros veiktā vienreizējā vai daudzkārtējā naudas līdzekļu saņemšana vai izsniegšana atbilstoši noslēgtajam darījumam.

No lietas materiālos esošajiem avansa norēķiniem izriet, ka /pers. B/ no saviem personīgajiem naudas līdzekļiem iegādājies dažādas preces (automobiļu detaļas, automobiļu eļļu, riepas u.c.) sūdzības iesniedzējas saimnieciskās darbības vajadzībām no dažādām trešajām personām, izmantojot skaidras naudas norēķina veidu. Veicot norēķinus avansa vajadzībām vairākos maksājumos un noformējot vairākus avansa norēķinus, /pers. B/ ir izsniedzis sūdzības iesniedzējai aizdevumu skaidrā naudā 8372,06 EUR apmērā un avansa norēķinos iekļautās naudas summas pēc ekonomiskās būtības

uzskatāmas par vienu darījumu - aizdevuma saņemšanu, kas sadalīts vairākās operācijās.

Tas, ka /pers. B/ iegādājās preces no dažādām trešajām personām nav izšķirošas nozīmes lietā, kā arī šajā gadījumā nav nozīme tam vai sūdzības iesniedzējai ir skaidrās naudas kase vai nav, nozīme ir tam, ka šie pirkumi tika veikti skaidrā naudā sūdzības iesniedzējas saimnieciskās darbības vajadzībām, ko pierāda lietas materiālos esošie avansa norēķini un tiem pievienotie maksājumu apliecinošie dokumenti, kas iegrāmatoti sabiedrības grāmatvedībā.

Iestāde atzinusi, ka starp sūdzības iesniedzēju un /pers. B/ ir noticis aizdevuma izsniegšanas darījums skaidrā naudā par kopējo summu 8372,06 EUR, un līdz ar to sūdzības iesniedzēja nav ievērojusi likuma "Par nodokļiem un nodevām" 30. panta pirmajā daļā noteikto skaidras naudas lietošanas ierobežojumu, tādējādi izdarot administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība Latvijas APK 159.[7] panta trešajā daļā.

[4.5] Iestāde norāda, ka tiesiski darījumi starp sūdzības iesniedzēju un /pers. B/, kas ir sūdzības iesniedzējas valdes loceklis, likumā noteiktajā kārtībā nav aizliegti, un tiesiska darījuma forma atkarīga no pušu ieskata. Šādu tiesisku darījumu veikšanas prakse komerciālajā apgrozībā ir pieņemama. Tomēr sūdzības iesniedzējai un /pers. B/, noslēdzot savstarpējus darījumus, ir jāievēro likuma "Par nodokļiem un nodevām" 30. panta pirmajā daļā noteiktais skaidras naudas lietošanas ierobežojums.

[4.6] Iesniedzējs ir sodīts pēc Latvijas APK 159.[7] panta trešās daļas, tas ir, par darījuma veikšanu skaidrā naudā, ja darījuma summa pārsniedz 7200 EUR, piemērojot iesniedzējam administratīvo naudas sodu 1255,81 EUR (15% no 8372,06 EUR). Minētais naudas sods sūdzības iesniedzējai piemērots par skaidrā naudā veiktajiem darījumiem 8372,06 EUR, kurus /pers. B/ veica sūdzības iesniedzējas saimnieciskās darbības vajadzībām, par ko sūdzības iesniedzēja noformēja vairākus avansa norēķinus.

Četri aizdevuma līgumi, kas noslēgti starp sūdzības iesniedzēju un /pers. B/ tematiskās pārbaudes laikā tika pārbaudīti tāpat kā citi sūdzības iesniedzējas grāmatvedības dokumenti. Kaut arī minētie līgumi ir pieminēti lēmumā, to izvērtēšana nav radījusi sūdzības iesniedzējai nekāds tiesiskas sekas. Par šiem līgumiem iesniedzējai nav piemērots sods par skaidras naudas ierobežojuma pārkāpumu, jo šāds pārkāpums šajā gadījumā netika konstatēts. Administratīvais sods sūdzības iesniedzējai tika piemērots par saimnieciskās darbības nodrošināšanai saņemto aizdevumu skaitā naudā 8372,06 EUR apmērā.

[4.7] Papildus Iestāde norāda, ka darījums, kura summa pārsniedza 7200 EUR, bija jāveic izmantojot bezskaidras naudas norēķinus, tādējādi sūdzības iesniedzēja varēja izvairīties no konkrētā ar likumu noteiktā skaidras naudas ierobežojuma pārkāpuma. Līdz ar to kļūdains ir arī sūdzības iesniedzējas secinājums, ka /pers. B/ nebūs tiesīgs veikt norēķinus skaidrā naudā par sūdzības iesniedzējas saņemtajiem pakalpojumiem un precēm, kas savukārt ierobežo sūdzības iesniedzējas saimnieciskās darbības iespējas, jo šādus darījumus /pers. B/, kā arī jebkura cita sūdzības iesniedzējas pilnvarota persona sūdzības iesniedzējas vārdā varēs veikt, bez sankciju piemērošanas gadījumā, ja darījuma summa skaidrā naudā nepārsniegs 7200 EUR. Kā arī tas nekādā veidā neierobežos /pers. B/ kā sūdzības iesniedzējas valdes locekļa iespēju pilnvērtīgi vadīt uzņēmumu.

[4.8]Līdz ar to iestāde uzskatījusi, ka konkrētajā gadījumā nav pamata grozīt vai atcelt iesniedzējam ar pārsūdzēto lēmumu piemērotā naudas soda apmēru.

[5] Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2019. gada 19. jūlijā saņemta sūdzības iesniedzējas sūdzība par iestādes lēmumu, kurā sūdzības iesniedzēja lūdz to atcelt un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu administratīvā pārkāpuma sastāva trūkuma dēļ.

[5.1] Sūdzībā norādīts, ka no administratīvā pārkāpuma lietvedības materiālos esošajām avansa norēķinu atskaitēm ir redzams, ka /pers. B/, kas ir sūdzības iesniedzējas vienīgais īpašnieks un valdes loceklis, ir veicis vairākus darījumus sūdzības iesniedzējas vārdā, norēķinoties ar skaidru naudu no 2018. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 28. februārim.

/pers. B/ šos darījumus ar preču un pakalpojumu sniedzējiem ir veicis kā sūdzības iesniedzējas likumīgais pārstāvis saskaņā ar Civillikuma 1410. pantu, lai norēķinātos par precēm un pakalpojumiem, kas nepieciešami sūdzības iesniedzējas saimnieciskās darbības nodrošināšanai.

/pers. B/ par preču un pakalpojumu saņemšanu norēķinājās ar saviem personīgajiem līdzekļiem, maksājot skaidrā naudā, un pēc tam iesniedzot maksājumu dokumentus sūdzības iesniedzējai. Līdz ar to /pers. B/ attiecībā pret sūdzības iesniedzēju ir uzskatāms kā avansa norēķinu persona. Katru reizi veicot pirkumus, /pers. B/ izvērtēja sūdzības iesniedzējas tajā brīdī esošo finanšu līdzekļu pieejamību bankas norēķinu kontā, tādējādi maksājot no saviem personīgajiem līdzekļiem pārsvarā tikai tajos gadījumos, ja sūdzības iesniedzējas bankas kontā pieejamie līdzekļi bija maz, vai tie bija nepietiekami.

Kopumā /pers. B/ no 2018. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 28. februārim skaidrā naudā ir veicis 195 pirkumus, iegādājoties preces un pakalpojumus no 14 dažādiem uzņēmumiem. /pers. B/ pirkumi sūdzības iesniedzējas grāmatvedības atskaitēs tika sākotnēji iegrāmatoti uz aizdevumu kontu 5550 (parādsaistības /pers. B/ par skaidras naudas norēķiniem), bet vēlāk tie tika pārnesti uz jau esošu aizdevumu kontu 5140 (parādsaistības /pers. B/ par bezskaidras naudas aizdevumiem, kā arī aizdevumu atmaksām).

No grāmatvedības konta 5140 izdrukas par laika periodu no 2018. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 26. martam ir konstatējams, ka šajā kontā ir pārnesti un iegrāmatoti aizdevumi ne tikai skaidrā naudā, ko /pers. B/ ir veicis par labu sūdzības iesniedzējai, bet arī bezskaidrā naudā dotie aizdevumi sūdzības iesniedzējai. Tāpat no konta izdrukas ir redzams, ka sūdzības iesniedzēja /pers. B/ ir veikusi vairākus parāda atmaksas maksājumus, kas ir attiecināmi gan uz skaidras, gan bezskaidras naudas aizdevumiem (ņemot vērā, ka 4 bezskaidras naudas aizdevumu līgumu atgriešanas termiņš vēl nav iestājies).

[5.2] Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka VID nepareizi interpretē likuma "Par nodokļiem un nodevām" 30. panta pirmās daļas otro teikumu. Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt VID viedokli, ka skaidrā naudā veiktie darījumi uzskatāmi par vienu darījumu – aizdevuma saņemšanu no /pers. B/, kas sadalīts vairākās operācijās. Katrs no 195 pirkumiem, ko /pers. B/ veica, ir uzskatāms par atsevišķu un pabeigtu darījumu, ko veica sūdzības iesniedzējas labā un interesēs, un neviens no šiem darījumiem nav konstatējams kā sadalīts darījums vairākās operācijās, kas turklāt pārsniegtu 7200 EUR. Tā kā šie aizdevumi ir pēc būtības beztermiņa, tad nav noteikts konkrēts laiks, kad tie būtu atdodami.

Ja tiktu izmantota VID piedāvātā interpretācija par skaidras naudas norēķiniem, ko ir veikusi avansa norēķinu persona, tad vienā darbavietā strādājošā avansa norēķinu persona, nedrīkstētu pārsniegt 7200 EUR slieksni, norēķinoties par precēm un pakalpojumiem skaidrā naudā, visā laika posmā, kamēr šī persona ir nodarbināta attiecīgajā uzņēmumā.

[5.3] Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka likumdevēja mērķis nav bijis tik nesamērīgi iegrožot norēķinus ar skaidru naudu, lai pilnībā apgrūtinātu un paralizētu skaidras naudas apriti, kā arī radītu administratīvu slogu privāttiesiskajās attiecībās un privāttiesiskajā apgrozībā.

[5.4] Uzskata, ja VID šīs administratīvās pārkāpuma lietas ietvaros bija radušās aizdomas par darījumu patieso būtību un skaidras naudas izcelsmi, ar ko /pers. B/ norēķinājās ar preču un pakalpojumu sniedzējiem, tad VID bija jāveic attiecīga pārbaude un jāpieprasa no /pers. B/ pierādījumi, par skaidras naudas izcelsmi.

[6] Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Latvijas APK 289.[6] panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi un novērtējusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu un pamatotību kopsakarā ar sūdzībā

ietvertajiem argumentiem, tiesa atzīst, ka lēmums atstājams negrozīts, bet sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[8] Latvijas APK 289.[12] panta otrā daļa noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

[9] Latvijas APK 289.[13]panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa pievienojas Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2019. gada 19. jūnija lēmumā Nr. 30.7-22.11/2921 ietvertajam faktisko un tiesisko apstākļu konstatējumam un atzīst, ka ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Iepazīstoties ar iesniegtās sūdzības saturu, tiesa konstatē, ka Iestāde pārsūdzētajā lēmumā ir vērtējusi sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītos apsvērumus un sniegusi argumentētu motivāciju, pamatojot savu viedokli, kādēļ sūdzības iesniedzēja norādītie apsvērumi ir noraidāmi.

[10] Saskaņā ar Latvijas APK 272. pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 159.[7] panta trešā daļa noteic, ka par darījuma veikšanu skaidrā naudā, ja darījuma summa pārsniedz septiņi tūkstoši divsimt *euro*, izņemot kuģu un gaisakuģu aģentēšanas komercsabiedrību darījumu un starptautisko autopārvadājumu un kravas ekspedīcijas darījumu, uzliek naudas sodu fiziskajām personām un juridiskajam personām piecpadsmit procentu apmērā no darījuma summas.

Likuma "Par nodokļiem un nodevām" 30. panta pirmajā daļā noteikts, ka nodokļu maksātāji, izņemot fiziskās personas, kuras nav individuālie komersanti, katru mēnesi līdz 15.datumam Ministru kabineta noteiktajā kārtībā deklarē visus iepriekšējā mēneša laikā savstarpēji skaidrā naudā veiktos darījumus (neatkarīgi no tā, vai darījums notiek vienā operācijā vai vairākās operācijās), kuru summa pārsniedz 1500 *euro*. Nodokļu maksātājiem, izņemot fiziskās personas, kuras nav individuālie komersanti, nav atļauts veikt skaidrā naudā darījumus, kuru summa pārsniedz 7200 *euro* (neatkarīgi no tā, vai darījums notiek vienā operācijā vai vairākās operācijās).

No minētā izriet, ka šis nav aizliegums veikt darījumu, kuru summa pārsniedz 7200 EUR, bet gan vienīgi liegums to veikt skaidrā naudā. Šāda ierobežojuma mērķis ir samazināt skaidrā naudā veikto darījumu skaitu, jo skaidras naudas izmantošana ir saistīta ar paaugstinātu darījumu nedeklarēšanu un nodokļu nemaksāšanas risku, kā arī ar mērķi mazināt un mēģināt novērst noziedzīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas iespējas.

Bez tam, kā izriet no minētā panta daļas otrās daļas, darījumam, kas notiek vairākās operācijās, nav termiņa ierobežojuma, līdz ar to iestāde pamatoti atzinusi, ka pārkāpums veikts laikā no 2018. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 28. februārim.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka katrs no 195 pirkumiem, ko /pers. B/ veica, ir uzskatāms par atsevišķu un pabeigtu darījumu, ko viņš veica sūdzības iesniedzējas labā un interesēs, un neviens no šiem darījumiem nav konstatējams kā sadalīts darījums vairākās operācijās, kas turklāt pārsniegtu 7200 EUR.

Tiesa piekrīt iestādes viedoklim, ka, /pers. B/, veicot norēķinus avansa vajadzībām vairākos maksājumos un noformējot vairākus avansa norēķinus, ir izsniedzis sūdzības iesniedzējai aizdevumu skaidrā naudā 8372,06 EUR apmērā un avansa norēķinos iekļautās naudas summas pēc ekonomiskās būtības uzskatāmas par vienu darījumu - aizdevuma izsniegšana, kas sadalīts vairākās operācijās.

Bez tam, kā norādīts iepriekš, ar šo tiesību normu netiek aizliegts veikt darījumu, kura summa pārsniedz 7200 *euro*, bet gan tikai tiek aizliegts to veikt skaidrā naudā.

Konkrētajā gadījumā nepastāvēja ierobežojums aizdevuma līguma noslēgšanai starp sūdzības iesniedzēju un /pers. B/, taču sūdzības iesniedzējam kā darījuma pusei, veicot šo darījumu, bija jāievēro likuma "Par nodokļiem un nodevām" 30. panta pirmajā daļā noteiktais aizliegums veikt skaidrā naudā darījumu, kura summa pārsniedz 7200 EUR (neatkarīgi no tā, vai darījums notiek vienā operācijā vai vairākās operācijās).

Sūdzības iesniedzējs nav norādījis nekādus objektīvus šķēršļus, kas viņam būtu lieguši izpildīt minēto prasību.

[11] Tiesa uzskata, ka Iestāde Lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošus pierādījumus kopsakarā ar sūdzībā izteiktajiem argumentiem, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas APK 272. panta prasībām.

Iepazīstoties ar iesniegtās sūdzības saturu, tiesa konstatē, ka iestāde pārsūdzētajā lēmumā ir vērtējusi sūdzības iesniedzējas sūdzībā norādītos apsvērumus un sniegusi argumentētu motivāciju, pamatojot savu viedokli, kādēļ sūdzības iesniedzējas norādītie apsvērumi ir noraidāmi.

[12] Pārējos sūdzības iesniedzējas argumentus, tiesa nevērtē, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību atziņas, proti, kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēku tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*sk., piemēram, 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā "Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)*). Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu*).

[13] Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka sūdzības iesniedzēja ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības.

Tiesa secina, ka sūdzības iesniedzējai uzliktais naudas 1255,81 EUR ir noteikts atbilstoši Latvijas APK 159.[7] panta trešās daļas noteikumiem, proti, piecpadsmit procentu apmērā no kopējās darījuma summas 8372,06 EUR. Tāpat soda apmēru neietekmē ne pārkāpuma raksturs, ne citi pārkāpēja vainu un atbildību raksturojošie apstākļi, kas noteikti Latvijas APK 32. panta otrajā daļā.

[14] Tiesa nekonstatē, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā būtu pieļāvusi procesuālos pārkāpumus, kas būtu par pamatu pārsūdzētā lēmuma atcelšanai.

[15] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka iestādes lēmums ir pamatots un tā atcelšanai nav iemeslu, bet sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.[7] pantu, 289.[12] panta otrās daļas 1. punktu, 289.[1] un 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda

Atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores I. Jaunzemes 2019. gada 19. jūnija lēmumu Nr. 30.7-22.11/2921 un Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/" sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, Jēzusbaznīcas ielā 6, Rīgā.

Sprieduma pieejamības diena – 2019. gada 29. novembris.